

andre Hensyn gældende end de, der bør være det ene afgørende, nemlig, at de Fiskere blive Strandfogder, der ere bedst skikede til at varetage dette ingenlunde uvigtige Hverv. Det forekom mig ogsaa, at den Motivering, det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) gav for at lade Forslaget blive staaende, som det staar, er ret behynderlig, idet han mente paa den ene Side — hvad der er rigtigt — at Strandfogderne undertiden kunne komme til at fungere som et Slags underordnet Politipaa Stranden, men paa den anden Side, at de, der vare bedst skikede til at udpege, hvem der skulde udføre denne Politigerning, vare — mærkelig nok — ikke Politimesteren, men Sogneraadet. Det forekommer mig at være en ret irrational Forklaring. Jeg ser ikke, at der ligger nogen Betryggelse for, at de mest egnede Mænd beskikkes til at være Strandfogder, deri, at man overlader Indstillingstretten til Sogneraadene. Jeg tror, at af Hensyn til den Børgning, der her skal udføres, er det hensigtsmæssigt at lade Politimesteren, som er sig fuldt bevidst, at han har Ansvaret, naar han staar alene, have det Hverv at udpege dem, saaledes som Tilfældet vil blive, hvis man vedtager Vædringsforslaget under Nr. 1. Jeg skal dertil sige, at vil det høje Ting ikke gaa dertil, hvad jeg ikke tror, der er ringeste Fare forbunden med, og jeg tror ogsaa, i Modsetning til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at de paagældende Sogneraad egentlig ikke sætte overordentlig stor Pris paa at have den Ret til at indstille Strandfogder; jeg tror, det er Sogneraadene i Almindelighed ret ligegyldigt, og jeg kunde godt tænke mig, at det under visse Omstændigheder kunde blive ret byrdefuldt for Sogneraadene, naar de overhovedet ere sig deres Ansvar bevidst, at skulle have dette Ansvar at udpege dem, der af Kystbefolkningen ere bedst skikede til at være Strandfogder — saa vil jeg anmode det om i alt Fald at gaa med til det subsidære Forslag og indskrænke Sogneraadenes Virksomhed til at svare, naar de blive spurgt. Jeg skal altsaa principielt tillade mig at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 1, og, hvis det falder, da subsidiært Vædringsforslag under Nr. 2.

Justitsministeren (Nellemann): Med Hensyn til det foreliggende Vædringsforslag har jeg ikke noget imod at gaa ind paa Vædringsforslagene under Nr. 3 og 4. Hvad angaar Vædringsforslagene Nr. 1 og 2, saa kan jeg ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler ytrede i Fortsættelse med, hvad der blev fremført af den ærede

Ordfører. Jeg kan ikke paa nogen Maade gaa ind paa en Bestemmelse, hvorefter denne Indstillingsret skulde tilkomme Sogneraadene. Jeg ser ikke, at Sogneraadene eller Vædringraadene have noget som helst naturligt Krav paa Indflydelse i Henseende til disse Posters Besættelse. Jeg tror, at det vil være skadeligt og stridende mod Kystbefolkningens Interesse, om de faa en saadan Indflydelse, og fra et principielt Synspunkt kan jeg ikke skønne, at de have det ringeste Krav derpaa. De paagældende ere jo nærmest at betragte som en Slags Politifunktionærer, og lige saa lidt som Sogneraadene eller Vædringraadene udnævne Sognefogder, lige saa lidt er der nogen Grund til, at de skulle have nogen afgørende Indflydelse paa Udnævnelse af Strandfogder. Det under Nr. 1 stillede Vædringsforslag anbefaler jeg derfor, og jeg vil gøre mit til, at det, der paa dette Punkt nu staar i Lovforslaget, ikke skal blive staaende der. Vædringsforslaget under Nr. 2 synes jeg ikke særlig om, men paa den anden Side tillægger jeg det ikke saa stor Betydning, om det kommer ind i Loven. Naar man indskrænker disse kommunale Autoriteters Ret til, at de kun blive hørte, eller at de skulle høres, altsaa at de kun komme til at ytre sig om Sagen og ikke saa nogen afgørende Indflydelse paa dens Udfald, betragter jeg ikke en saadan Bestemmelse som værende af saa stor Betydning, at jeg skulde bryde mig videre om at faa Lovforslaget ændret af den Grund. Jeg kan altsaa med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2 sige, at jeg helst vil have det principale under Nr. 1 vedtaget, men skulde dette ikke ske, medens dog det subsidære blev vedtaget, vil jeg ikke anse det for at have nogen afgørende Betydning.

S. C. Christensen: Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Bestervig, som paaberaabte sig et Brev, han havde faaet fra en sagkyndig Mand angaaende dette Spørgsmaal. Jeg staar ogsaa med et Brev, jeg har faaet fra en Mand, som jeg har lige saa stor Grund til at antage for en sagkyndig Mand, og han skriver netop det modsatte, og holder meget stærkt paa, at det vilde være overordentlig gavnligt, om Kommuneraadene fik en saadan Indstillingsret. Det er ogsaa min Opfattelse, at det ikke saa meget er Kommuneraadene, der forlange den Ret, som det er i selve Sagens Interesse, at Kommuneraadene faa den Ret, thi skal vedkommende Strandfoged have nogen Myndighed imellem de Folk, han er iblandt, gælder det om, at han ogsaa har Befolkningens fulde